

[Ole Olsen]

ner ikke, at det er klassisk for de partiers politik, at vi ikke kan have restriktioner på kreditformidlingen. Jeg mener ikke, at disse partier tidligere har sagt, at de ikke vil være med til at lede pengene til industrien, tværtimod. Men det er klart, at vi ikke kan lede de samme penge til industrien og til forbruget. Jeg tror altså, at konservative og venstre skulle tænke sig om én gang til.

CDs ordfører var mere beskeden og sagde, at de havde en vis sympati for forslaget, men at det ikke gik i denne omgang. Jeg håber, at CD vil stramme det op, og at de finder ud af, at de i hvert tilfælde ikke går ind for dette forslag.

Det er klart, at jo flere økonomiske instrumenter der bliver taget fra os, enten på grund af medlemskabet af EF eller af andre grunde, f. eks. fordi de ikke er særlig virksomme, jo tungere vil det hvile på arbejdsløsheden, når man skal gøre noget ved betalingsbalanceunderskuddet. Her vil fremskridtspartiet igen afskaffe et økonomisk instrument. Det vil sige, at arbejdsløsheden må bære endnu mere af byrden. Det er asocial politik, og jeg håber inderligt, at alle partierne vender sig mod det.

Ib Nørlund (DKP):

Det er kommunisternes opfattelse, at kapitalmarkedet bør være under offentlig kontrol. Selv om loven om regulering af kreditformidling ikke giver mere end en bemyndigelse til ministeren til at regulere udlånsstigningen i pengeinstitutterne, så er det dog en model eller et forsøg på en vis planlægning. Et sådant lille skridt i den rigtige retning vil vi ikke spænde ben for, og vi vil være imod forslaget.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal på mit partis vegne afvise forslaget, men vil gerne understrege, at der efter vores opfattelse er behov for, som vi har sagt det mange gange, mere grundlæggende vurderinger af hele vort kredit- og pengemarked.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi tør ikke på nuværende tidspunkt påstå, at vi kan ophæve loven om regulering af kreditformidling. Det er en udpræget bemyndigelseslov, og vi må gentage, at den slags love er vi principielt imod, men i det givne tilfæl-

de kan det vel næppe være anderledes, end at det må være en bemyndigelseslov.

Nu har loven jo to hovedformål, for det første at fastfryse overskydende likviditet i vores pengeinstitutter og for det andet at føre en selektiv kreditpolitik. Man kan jo stille sig spørgsmålet: er det muligt at føre en sådan politik f. eks. over for forbrug? Vil man ikke ad andre kanaler få den kredit, man ønsker på dette område? Spørgsmålet er, om ikke Nationalbanken har den fornødne forhandlingsstyrke og de fornødne muligheder for at kunne varetage den politik, som vi nu har bemyndiget ministeren til at varetage, og hvis det er sådan, hvad ministeren nok ikke mener, så kunne vi selvfølgelig undvære denne bemyndigelseslov.

Jeg må notere mig, at venstre i 1974 var ganske positiv over for ophævelse af denne bemyndigelseslov. Nu er venstre altså sammen med økonomiministeren imod. Selvfølgelig må vi sige, at vi er i en anden økonomisk situation end dengang, det skal jeg da villigt indrømme.

Vi vil da gerne se positivt på forslaget med henblik på en ophævelse af den nuværende lovgivning, hvis det viser sig at være sagligt rigtigt og økonomisk forsvarligt, men jeg er da enig med det radikale venstre i, at vi nok trænger til en gennemgribende drøftelse og kulegravning af hele vores kredit- og pengeformidling i dette samfund.

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet har ikke stemt for denne lov og har altså ingen aktier i det foretagende.

Vi vil gerne støtte fremskridtspartiets forslag. Vi er helt overbevist om, at jo flere indgreb vi foretager fra det offentliges side, jo flere restriktioner vi påfører det danske samfund, desto vanskeligere bliver det at løse de grundlæggende problemer. Det er jo symptomatisk, at man netop lader de grundlæggende problemer ligge og prøver at lappe på det gennem restriktioner og gennem statsindgreb.

Jeg vil i øvrigt gerne spørge ministeren – nu har loven jo fungeret nogle år – hvordan erfaringen er med denne lovs virkning, hvordan den har opfyldt den mission, som man fra regeringens side dengang havde tiltænkt loven. Hvilken indflydelse har loven haft på det hvide pengemarked og det grå pengemar-